

Какъ тѣ увеличаватъ ползованіето на туй което чловѣкъ притежава, и какъ ны поддържатъ тѣ въ релігіознытъ ни длѣжности?

Б.— Какъвъ примѣръ за употребеніето на паритѣ познавате въ Светото Писаніе?

1.— Ако сапожникътъ има нужда отъ хлѣбъ за челядь-та си и нема да предложи за мѣна друго освенъ обуца, както го изисква раздѣленіето на труда, можеше да са случи да не може да си купи хлѣбъ защото хлѣбарь-тъ нема нужда отъ обуца, и че на-противъ той търси шапка. Тогасъ сапожникътъ трѣбаше да търси единъ шапошникъ, който бы са склонилъ да мѣни една шапка за едни обуца, и послѣ да занесе тѣзи шапка на хлѣбаря та да я мѣни за потребныя хлѣбъ.

2.— Туй было бы много дълго; можахъ напримѣръ чловѣцътъ да правѣтъ като въ старытъ времена една расписка за единъ предметъ и тѣзи расписка да я мѣниѣтъ срѣщо този предметъ съ тогози който го прави. Тѣй сапожникътъ бы далъ на хлѣбаря една расписка отъ стойность на единъ чифтъ обуца, която ще му са исплати съ хлѣбъ, а хлѣбарьтъ бы далъ туй боно на шапошника за да добые една шапка, и на конецъ шапошникътъ ще можеше да земе отъ сапожника единъ чифтъ обуца въ замѣна съ тѣзи записка, която по този начинъ са врыща пакъ на издателя си.

Наистина туй было бы по удобно, нежеди ако чловѣкъ трѣбаше да търси другій, третій кой бы ималъ да даде туй отъ което са има нужда и да оцѣни точно нуждата на туй което му са предлага. Таквызи расписки обаче не можахъ са пріе освенъ въ е-